

2. Луспеник Д.О. Застосування касаційних фільтрів має бути справедливим і зрозумілим, Київ, 2021. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1203326/> (дата звернення: 30.10.2023).

3. Гаврилюк С.В. Загальнотеоретичні основи дослідження юридичної посилки (питання методології). Київ: Юридичний журнал “Право України” науково-практичне фахове видання, 2022, 575 с. URL: https://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/pravoukr-2014-1-pravo_ukr_1_14.pdf?id=ef4bad04-27c0-4886-a023-18b19ca0ea76 (дата звернення: 30.10.2023).

Лосюк Тарас Тарасович,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра факультету забезпечення державної безпеки Київського інституту Національної гвардії України

Науковий керівник: Посмітна Вікторія Віталіївна, професор кафедри мовної підготовки Київського інституту Національної гвардії України, кандидат філологічних наук, доцент

КОМУНІКАЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ ПРАВООХОРОНЦІВ ІЗ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ВОЄННИЙ ЧАС

Сьогодні засоби масової інформації (ЗМІ) називають четвертою гілкою влади. Дійсно, суспільну комунікацію сьогодні неможливо уявити без діяльності преси, радіо, телебачення [4]. Особливо помітним вплив медіазасобів на суспільство стає у воєнний час. Під час воєнних конфліктів і після їх завершення ЗМІ відіграють особливо важливу роль, оскільки формують думку суспільства про конкретне явище та його наслідки [1].

ЗМІ здатні формувати громадську думку, ставлення до тієї чи іншої події, політичного або військового діяча, але так само вони здатні й поширювати пропаганду. Актуальність дослідження зумовлена стрімким зростанням можливостей масмедіа та викликами інформаційної агресії.

Мета цього дослідження – виявити особливості комунікації військових правоохоронців зі ЗМІ у воєнний час.

Війна РФ проти України – це не лише предмет геополітичного занепокоєння, а й поле битви в медіапросторі. Саме виникнення таких понять, як «інформаційна війна», «медіаагресія», «інформаційна безпека», свідчить не тільки про тісний зв'язок масмедіа з конфліктними ситуаціями, а й про те, що у збройних конфліктах

сучасності боротьба на інформаційному полі не менш важлива, ніж безпосередньо військові дії [3]. Громадська думка впливає на політику уряду та привертає увагу міжнародного суспільства. Відображення в засобах масової інформації подій, жертв і перебігу бойових дій може вплинути на суспільні настрої, зрештою на рішення урядів і міжнародних організацій. Особисті історії цивільних осіб або військовослужбовців завжди розчулюють, викликають співчуття, ненависть до ворога.

Проте, на жаль, сьогодні ситуація складається так, що засоби масової інформації фактично перестають відображати дійсність, а самі створюють образи та симулякри, які й визначають реальність нашої дійсності, або, користуючись термінологією Ж. Бодрійяра, «гіперреальність», яка виявляється більш реальною, ніж сама реальність. Дослідники вважають, що навіть війна в сучасному постмодерністському розумінні завдяки засобам масмедіа перетворилася на тотальну симуляцію. Досягнення цієї видимості здійснюється не за допомогою дії реальних військових технологій, а за допомогою каналів комунікації: текстів, що промовляються з екранів телевізорів, надруковані в газетах – війну намагаються виграти засобами, нетиповими для класичного розуміння війни; засоби використовуються ті самі, що і в передвиборних кампаніях [2].

Довіра українців до силових структур є свідченням стійкості та єдності нації. Незважаючи на складні загрози безпеці та на політичні потрясіння, непохитна віра в ці інституції відіграє вирішальну роль у зміцненні сили та рішучості України. Взаємодія між офіцерами військових і правоохоронних органів і ЗМІ під час війни вимагає прозорості, безпеки та оперативної ефективності.

Ефективна комунікація починається зі встановлення чітких і прозорих каналів взаємодії між військовими, правоохоронними органами та ЗМІ. Важливо правильно визначити, хто має право спілкуватися із засобами масової інформації, а також обставини, за яких комунікація є доцільною.

З метою забезпечення послідовного та контрольованого передавання повідомлень, військові організації призначають офіційних речників, тобто пресекретарів. Ці особи відповідають за передавання інформації ЗМІ відповідно до встановлених інструкцій. Дуже важливою умовою ефективності комунікації цих офіційних осіб із представниками ЗМІ є їх якісна професійна підготовка, сформованість умінь аналізувати кожну комунікативну ситуацію, але при цьому керуватися передусім критеріями національної та громадської безпеки, а також безпеки кожної особи, з якою пов'язана та чи інша інформація. З міркувань безпеки військові та правоохоронні органи повинні ділитися відповідною та точною інформацією зі ЗМІ. Ця інформація

може містити оновлення щодо військових операцій або розвитку ситуації на фронті, але не висвітлювати конфіденційні дані.

Організація регулярних брифінгів, пресконференцій здатна забезпечити структуровану платформу для спілкування військових і правоохоронних органів зі ЗМІ та громадськістю. Такі заходи сприяють ефективній взаємодії, коли журналісти можуть ставити запитання та отримувати роз'яснення щодо подій, які хвилюють суспільство, а представники силових структур можуть оприлюднювати якісну, достовірну інформацію, яка, з одного боку, допомагає українцям орієнтуватись у швидкозмінних реаліях, а з іншого – не загрожує національній чи громадській безпеці, сприяє стабільності в суспільстві.

Що стосується роботи з іноземними ЗМІ, то тут необхідне розуміння мови, культури та міжнародного права. Перекладачі, юристи, знавці лінгвокраїнознавства можуть посприяти якісній комунікації силовиків зі ЗМІ. Самі ж представники силових структур повинні пам'ятати як про важливість міжнародної взаємодії, так і про необхідність контролювати зміст і форму своїх інформаційних повідомлень, а також протидіяти можливим виявам інформаційної агресії, дбаючи про державну безпеку.

Отже, взаємодія військових, правоохоронців із засобами масової інформації у воєнний час має характеризуватися прагненням до відкритого спілкування одночасно з дотриманням вимог національної, громадської та особистої безпеки. Така взаємодія здатна забезпечити передавання важливої інформації громадськості, сприяння прозорості та підтримки довіри до силових структур – як військових, так і правоохоронних.

Список використаних джерел

1. Богуш Л. А. Роль засобів масової інформації у висвітленні збройних конфліктів у світі: теоретичний підхід. URL: https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/4_2021/part_3/50.pdf (дата звернення: 23.09.2023).
2. Діка О. Інформаційна війна. Сучасні тенденції веб-комунікації. URL: <http://webstyletalk.net/node/97> (дата звернення: 23.09.2023).
3. Проноза І. І. Засоби масової інформації і комунікації в інформаційній війні як сучасна політична практика. URL: http://politicus.od.ua/3_2020/12.pdf (дата звернення: 25.09.2023).
4. Турченко Ю. ЗМІ як впливовий чинник реалізації політичного процесу. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/70984/12Turchenko.pdf?sequence=1> (дата звернення: 22.09.2023).